

podrobno opisalo ravnanja, na podlagi katerih je ugotovilo pritožnikov subjektivni odnos do prikritja izvora premoženja. Iz sodbe sodišča prve stopnje sicer izhaja, da je sodišče ugotovilo tudi namen pridobiti protipravno premoženjsko korist, vendar takšna okoliščina tudi po oceni Ustavnega sodišča ne izključuje subjektivnega odnosa do prikritja nezakonitega izvora premoženja.

24. Niti ne držijo pritožnikove navedbe, da naj bi sodišča utemeljila pritožnikov subjektivni odnos zgolj na dejstvu, da je pritožnik razpolagal z denarjem nezakonitega izvora. Sodišča so upoštevala konkretne okoliščine razpolaganja in predhodno ugotovljene objektivne okoliščine, ki so implicirale takó védenje, da gre za denar nezakonitega izvora, kot tudi namen prikrivanja izvora denarja, in so bile vsebovane v opisu kaznivega dejanja v izreku sodbe.²³ Takšna utemeljitev sodbe po oceni Ustavnega sodišča ni samovoljna. Kot je opozorilo že Vrhovno sodišče, je takšen način ugotavljanja subjektivnih elementov kaznivega dejanja v skladu tudi s c) točko drugega odstavka 6. člena Konvencije št. 141, ki določa, da morajo države pogodbenice konvencije zagotoviti, da se o védenju, naklepu ali namenu kot zahtevanem elementu kaznivega dejanja pranja denarja lahko sklepa na podlagi objektivnih, dejanskih okoliščin.

25. Pritožnikovi očitki o odstopu od sodne prakse v isti zadevi niso utemeljeni. Iz obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča št. I Ips 59294/2010 z dne 18. 6. 2015 ne izhaja, da naj ne bi obstajali zakonski znaki kaznivega dejanja pranja denarja, temveč zgolj, da sodišče prve stopnje ni obrazložilo pritožnikovega subjektivnega odnosa.²⁴ Po stališču Vrhovnega sodišča je sodišče prve stopnje v ponovnem sojenju odpravilo navedeno pomanjkljivost.²⁵

26. Niti niso utemeljeni pritožnikovi očitki, da naj bi Vrhovno sodišče odstopilo od stališča, da morajo biti tudi subjektivni zakonski znaki kaznivega dejanja vsebovani v izreku sodbe. Pritožnik ni priložil sodne prakse, iz katere bi bilo razvidno takšno stališče. Obe zadevi, na

²³ Sodišče prve stopnje je na podlagi naslednjih okoliščin ugotovilo, da je pritožnik vedel za nezakoniti izvor prejetega denarja: 1) obravnavana prodaja delnic ITBG, pri kateri je Boško Šrot storil kaznivo dejanje zlorabe položaja ali pravic, se je zgodila na pobudo in v interesu pritožnika; 2) posel je, glede na sklenitev antidatiranih opcijskih pogodb, potekal na neobičajen in prikrit način; 3) pritožnik ni bil finančno zmožen sklepati opcijske pogodbe na tak način. Utemeljilo je tudi, da se je pritožnik glede na predhodno sklepanje opcijskih pogodb in temu sledeč Dogovor zavedal, da s prejemom denarnih sredstev in nadaljnjim razpolaganjem z njimi prikriva njihov izvor. V razmerju do prikritja izvora denarja s prejemom tega denarja na transakcijski račun je sodišče prve stopnje ugotovilo pritožnikov direktni naklep, v razmerju do prikritja z nadaljnjimi razpolaganji pa eventualnega. Višje sodišče je zaključke sodišča prve stopnje v celoti sprejelo.

²⁴ Vrhovno sodišče je v sodbi z dne 18. 6. 2015 utemeljilo, da ni treba, da je subjektivni odnos storilca opisan že v izreku sodbe, morajo pa biti tam zapisana tista objektivna dejstva, ki ga opredeljujejo navzven. Subjektivni odnos pa mora biti ustrezno obrazložen v razlogih sodbe: glej 48. in 50. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča z dne 18. 6. 2015.

²⁵ Glej 24. do 26. točko obrazložitve sodbe Vrhovnega sodišča, ki jo pritožnik izpodbija s to pritožbo.